

5. teden: Onkraj glave, onkraj srca – kako živeti kot od Boga odrešeni?

Kako se počutimo zvečer, ko gledamo skupaj z Bogom na pretekli dan in opazimo, da mi je bilo dano več kot zgolj to, kar smo načrtovali in za kar smo se trudili? Kako se počutimo po končani maši ali sveti spovedi, ko nas je prežal občutek občestva z Bogom, ki v meni odpira novo pot, novo upanje, novo pesem? Kako se bomo počutili (ali pa se počutimo že zdaj), ko bomo videli in čutili pozitivne sadove krize koronavirusa, ki me sedaj še premetava v človeških simptomih preizkušnje?

V duhovnih vajah postavljamo pred Boga **človeške moči glave in srca** (ali: razum, spomin, pamet, svobodna volja, duhovni čuti itd.). V prejšnjem tednu je še šlo za dinamiko **očiščevanja** teh moči (od grešnosti ...), ta teden pa smo povabljeni, da se usmerimo v dinamiko **poboženja** teh moči. Ti dve dinamiki, odvisni od Boga, nista nujno zaporedni, z Božje strani sta običajno hkratni: hkrati smo za Boga grešniki in ljubljani sinovi/hčere, oziroma »ljubljeni grešniki«.

V prihajajočih dneh postnega časa nam mašna berila predstavljajo vidike Janezovega evangelija, kjer Jezusa sicer zapletajo v dramatične zarote, a on sam suvereno izpoveduje vero v Očeta in vodi učence skozi preizkušnje, jim predaja izkušnjo Božje ljubezni. Tudi, ko premišljujemo Jezusovo trpljenje in smrt (in nepogrešljivo vstajenje), **lahko torej gledamo onkraj človeških (ne)moči – glejmo Božjo moč, v Jezusu in v nas**. Podobno velja za preživljanje krize koronavirusa.

Vedno večja potopljenost v Jezusovo soočenje z različnimi vidiki velike noči v nas kliče globlje načine molitve: ob razmišljanju ob odlomkih smo vedno bolj poklicani na sama prizorišča, v odnose z Jezusom in drugimi osebami, v sočutje in pogovor z njimi. Vzemimo si v molitvi še več časa, da si te stvari predstavljamo, da se pogovorimo, gre za t. i. **kontemplativno molitev**. Po eni strani se moramo uvodoma dobro zbrati, po drugi strani pa se lahko sredi molitve prepustimo intuiciji Duha in našim osebnim reakcijam na dogajanje v odlomku. Z odprtostjo in iskrenostjo reagirajmo, najsibo pozitivno ali negativno, z našimi trenutnimi problemi ali nepredvidenimi veselji. Prosimo Gospoda Kristusa za globoka spoznanja Odrešenja in za moč, da bi že zdaj živeli z Njim kot od-rešeni.

Prošnja: Oče, prepuščam se ti, vodi moje čute z milostjo Svetega Duha: naj sočutno sledim Jezusu, ki gre zame v trpljenje, smrt in vstajenje.

Vprašanja za razmislek, za vse odlomke (gl. še pri 3. odlomku):

Kako živeti kot odrešeni človek?

Po katerih čustvih, po kateri Božji Besedi ali podobah iz molitve me Bog prenavlja?

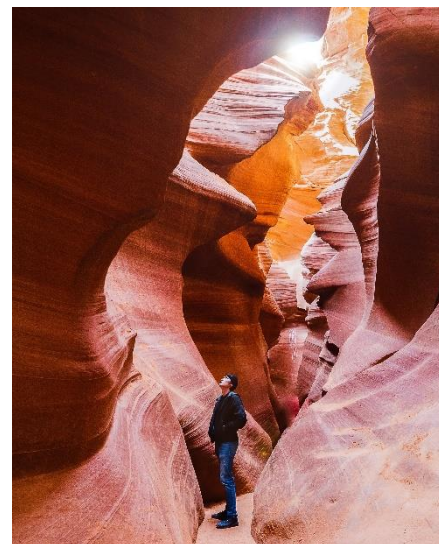
Katere moje rane ozdravlja? Katere moje sanje prebuja?

Kje doživljam tukaj in zdaj ljubečega odnosa z Bogom – in z ljudmi?

Razmišljanje dr. Marije Sraka, DV Prerajeni iz vode in Duha, 2019:

»Človek je bil ustvarjen po Božji podobi, a ga poznamo le kot grešnika. Človek se ne more v svoji moči ne rešiti ne odrešiti greha in zla, ki ga nosi v sebi. Je pa vedno v skušnjavi, da bi se sam, z dobrimi deli, reševal in odreševal. Odrešenik je edino Jezus Kristus, ki nas je spravil z Očetom, nam vrnil dostojanstvo Božjega otroštva. Odrešenje lahko le sprejemem. Sprejemem ga pa edino, če priznam, da imam Boga za Očeta. V nas deluje ista Božja moč kot v Jezusu Kristusu. **Kakšna milost je v nas, kakšna Božja moč deluje v nas! Mi smo lahko pijani od te novosti Božjega življenja, ki jo je prinesel in nam jo podaril Kristus, ki je rojen iz Boga Očeta. V naši človeški naravi se uresničuje Božje življenje.**«

Korake molitve in njene refleksije oblikuj samostojno, po zgledu predhodnih molitev PDVŽ ali **ob pomoči zgibanke**, ki si jo prejel. Molitev vsakega odlomka vsaj en dan kasneje **ponavljaj**, poglobljaj.

1. odlomek: Krstno znamenje križa¹ – pot od uma do srca, milosti in pritrditve kot vstopanje v ime Presvete Trojice

Gre za preprosto vajo za zbranost – delati znamenje križa počasi, s premišljevanjem in čutenjem in hkratnim pogovorom z osebami Presvete Trojice. Znamenje nekajkrat ponovim. Vajo ponavljam 1-2 dneva, v skrajšani obliki pa jo lahko uporabim tudi za zbranost pri vstopu v molitev odlomkov 2-4.

Krstilne besede: (ime), jaz te krstim v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. Odrasli krščeneec: Amen.

Ali **Mt 3,13-17** o razodetju Svete Trojice ob Jezusovem krstu: Tedaj je prišel Jezus iz Galileje k Jordanu do Janeza, da bi se mu dal krstiti. Janez ga je hotel odvrniti od tega in je rekel: »Jaz bi se ti moral dati krstiti, pa ti hodiš k meni.« Jezus je odgovoril in mu dejal: »Pústi zdaj, kajti spodobi se nama, da tako izpolniva vso pravičnost.« Tedaj mu je pustil. Po krstu je Jezus takoj stopil iz vode, in glej, odprla so se mu nebesa. Videl je Božjega Duha, ki se je spuščal kakor golob in prihajal nadenj. In glej, glas iz nebes je rekel: »Ta je moj ljubljene Sin, nad katerim imam veselje.«

Za minuto usmerimo pozornost na to, kar se mi zdi ena od najbolj spregledanih pobožnosti vseh časov: znamenje križa. Medtem ko je dejanje premikanja tvoje roke od tvoje glave na prsi in ramen pogosto vzeto kot samoumevno na začetku naših molitev, je znamenje kašipot k globljemu duhovnemu življenju. Bom pojasnil, kaj mislim.

Naše popotovanje skozi postaje križevega pota se začneja z branjem iz Pisma, kar je po svojem bistvu miselna vaja. Znamenje križa se začneja s klicanjem »**Očeta**« in dotikanjem čela. Svojo molitev z domišljijo začnejam z branjem besed Pisma v svojih **mislih** in puščamo, da nas besede **umsko** prežamejo. O odlomku Svetega pisma naj bi razmišljali. Kaj se dogaja? Kaj prebrano pomeni? Kako se to nanaša na druge zgodbe, ki sem jih prebral v preteklosti?

Potem sledimo poti znamenja križa in pustimo tem besedam in mislim, da se premaknejo **k Sinu, v srce**. Objemi določeno postajo Jezusovega življenja s tem, da jo **začutiš**, z uporabo čustev in čutov. To počnemo skozi ignacijanske tehnike molitve z domišljijo. Na primer, ko smo srečali Jeruzalemske žene na sredi križevega pota, smo si lahko predstavljali, kaj te žene čutijo, ko točijo solze za tega pretepenega moža na poti na usmrtitev. Lahko si zamislimo Jezusov obraz, ko gleda na ljudi okoli njega z mešanico bojzani in odločenosti. Morda si predstavljamo angele, kako podpirajo njegovo telo. Lahko si predstavljamo kričanje množice, hladne poglede vojakov. Slike lahko ustvarijo čustva in vidnim razširjanjem vsakega prizorišča v svojih glavah imamo lahko dostop do občutij, ki imajo moč, da nas na koncu približajo Bogu.

Toda popotovanje se tukaj ne konča. Pustiti moramo **Svetemu Duhu**, da prodre v naša srca, kar je simbolizirano v premiku roke od levega k desnemu ramenu. Ko rečeš »in Svetega Duha«, si predstavljal puščico milosti z nevidnega loka, ki prodre v tvoje srce. Um in srce zmoreta storiti do tod. Potem pa se moramo **predati izkušnji milosti**, da se prenehamo osredotočati na svoje misli in občutja in preprosto smo.

Pusti, da se izkušnja naseli v tebi. Ko to storimo, znamenje križa vodi k največji pritrditvi vseh časov, **amen**, sveti »da«, »bodi tako«, ki pride na koncu naše molitve. Ohrani stopnje znamenja križa v ozadju svojih misli, ko potuješ od postaje do postaje križevega pota, od odlomka do odlomka.

¹ Po knjigi Garyja Jansena, *Station to station, An ignatian Journey through the stations of the Cross*, 2016.

2. odlomek: Vera – iti umret z Jezusom, jokati z njim, priti ven in vstati z njim

(Jn 11,1-45 , evangelij 5. postne nedelje)

Ta odlomek vabi h kontemplaciji, tj. k **molitvi s čuti: gledam, poslušam, opazujem** dejavnost **oseb** v odlomku (tudi vonjam, okušam). Poleg **prizorišča** (pot v Betanijo in do groba) si z domišljijo predstavljamo Jezusa z učenci, sestri, žalujoče Jude ter Lazarja, kakšni so, kako se sporazumevajo in kaj čutijo. **Tudi jaz** sem tam, sodelujem v prizorih kot stranska oseba. Odlomek je zaradi dolžine razdeljen v tri prizore (a-b-c). Za molitev enega dneva bodo vsi trije preveč; lahko izberem le en prizor, ki me najbolj nagovarja (npr. b, ali c) in še naslednji dan molim ob njem. Lahko pa ob odlomku molim **štiri dni**: po en dan ob vsakem prizoru in četrti dan ponovim vse skupaj oz. tisto, kar me je najbolj nagovorilo.

Po vstopu v molitev in umiritvi ter pred izrekom prošnje si kakšno minuto **predstavljam kraj, tj. sceno tistega dela odlomka, ki ga bom molil**:

a) vv. 1-6: pokrajina vzhodno od Jordana, kjer je Janez K. krščeval in kjer Jezus, umaknjen pred zarotniškimi Judi, učence utrjuje v veri (in kraj iz novice: Betanija, kjer umira Lazar v družini Jezusovih prijateljev)

b) vv. 17-20: kraj ob poti izven vasi Betanija, kjer Jezus na samem sreča vsako od sester

c) v. 38: grob-votlina, zadah po umrlem in prisotnost Očeta

Prizori:

a) vv. 7-16: Jezus ima vero v vstajenje, ima luč, in k njej vabi učence, tj. nas, ki pa se bojimo smrti in noči: (v. 15-16) Jezus: »Zaradi vas pa se veselim, da nisem bil tam, da boste verovali.« Tomaž: »Pojdimo še mi, da umremo z njim!«

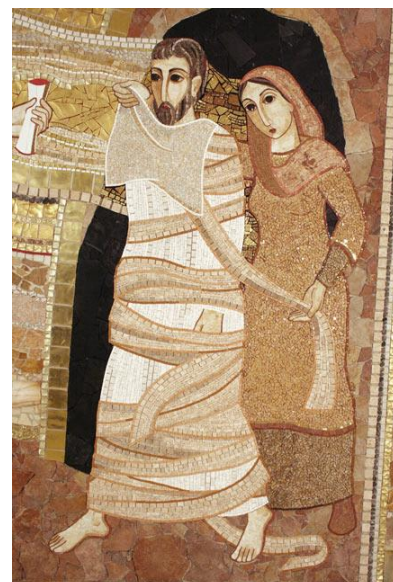

b) vv. 21-37: Jezus se sooči z očitkom, zakaj je Lazar moral umreti:

ob Marti se razodene kot Gospod, ki je vera vanj več kot vstajenje (v. 25-26): »Jaz sem vstajenje in življenje: kdor vame veruje, bo živel, tudi če umre; in vsakdo, ki živi in vame veruje, vekomaj ne bo umrl. Veruješ v to?«

ob Mariji pa se razodene kot Gospod, ki se vznemiri, zjoka (v. 34-35): In dejal je: »Kam ste ga položili?« Rekli so mu: »Gospod, pridi in poglej!« Jezus se je zjokal.

c) vv. 39-45: Jezus z enim znamenjem nagovarja v trojnem smislu: slavi Očeta, prerojeva umrlega prijatelja, kliče priče ven iz nevere: (v. 43) In ko je to izrekel, je zaklical z močnim glasom: »Lazar, pridi ven!« In umrli je prišel ven.

3. odlomek: Zaradi prestopkov smo bili mrtvi, usmiljeni Bog pa nas je s Kristusom oživil in preustvaril (Ef 2,1-10)

Odlomek je bolj premissljalne kot kontemplativne narave. Nekaj dodatnih vprašanj (glej tudi tista na začetku): *Kako je naravnana tvoja duhovnost: si v središču ti in tvoje prizadevanje, trud biti dober – ali odnos z Gospodom? Se odrešuješ sam s svojimi dejanji, dobrimi deli, odpovedmi – ali dovoliš, da te Gospod odrešuje in slediš klicu njegove milosti? Se spominjaš, kdaj te je Gospod resnično odrešil, osvobodil tvojih ujetosti v greh in zlo? Se zahvaljuješ za to osvoboditev in se je veseliš?*

a) greh, Satanova logika in smrt kot preteklost: Tudi vi ste bili mrtvi zaradi svojih prestopkov in grehov, v katerih ste nekoč živeli na način tega sveta, ko ste sledili poglavarju oblasti zraka; ta duh zdaj deluje v sinovih neposlušnosti. Sicer pa smo nekoč tudi mi vsi živeli tako kot oni v svojih mesenih poželenjih; počenjali smo, kar sta hotela meso in razum, in smo bili po naravi otroci jeze kakor drugi.

b) bogastvo odrešenja po Kristusu kot sedanjost: Toda Bog, ki je bogat v usmiljenju, nas je zaradi velike ljubezni, s katero nas je vzljubil, čeprav smo bili zaradi prestopkov mrtvi, skupaj s Kristusom oživil – po milosti ste bili namreč odrešeni – in z njim nas je obudil in nas posadil v nebesa v Kristusu Jezusu, da bi v prihajajočih vekih pokazal v svoji dobrosrčnosti do nas v Kristusu Jezusu čezmerno bogastvo svoje milosti.

c) Božji dar življenja kot zgled naše prihodnje dejavnosti: Z milostjo ste namreč odrešeni po veri, in to ni iz vas, ampak je Božji dar. Niste odrešeni iz del, da se ne bi kdo hvalil. Njegova stvaritev smo, ustvarjeni v Kristusu Jezusu za dobra dela; zanje nas je Bog vnaprej pripravil, da bi v njih živeli.

4. odlomek – refleksija tedna: Izlil bom na vas čisto vodo in dal vam bom novo srce

Ezk 36,24-28, zaključni del 7. berila velikonočne
vigilije (vv. 16-28)

Vzamem vas izmed narodov, vas zberem iz vseh dežel in vas spet pripeljem v vašo deželo. Pokropim vas s čisto vodo, da boste očiščeni. Vseh vaših nečistosti in vseh vaših malikov vas očistim.

Dam vam novo srce in novega duha denem v vašo notranjost. Odstranim kamnito srce iz vašega telesa in vam dam meseno srce. Svojega duha denem v vašo notranjost in storim, da se boste ravnali po mojih zakonih, se držali mojih odlokov in jih izpolnjevali.

Prebivali boste v deželi, ki sem jo dal vašim očetom, in boste moje ljudstvo in jaz bom vaš Bog.

Za refleksijo: Na katerem področju življenja mi Gospod letos (ta teden) pomaga, me preobraža? Kakšen dar mi daje – kakšno srce, kakšnega duha?